

Museumbunker:
Verlengde Bosweg 1
2202 NT NOORDWIJK
(Fietspad richting
Zandvoort)

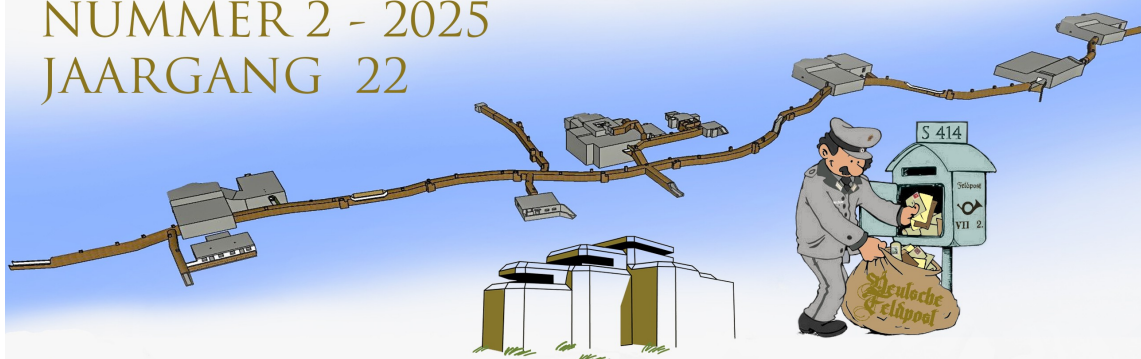
Openingstijden museum:
Zie onze website :
<https://atlantikwall.nl/>

Contact
info@Atlantikwall.nl

In dit nummer:

Column van de voorzitter
Bezoekers aantallen
Persbericht :
Vrijheidsmaaltijd
80 jaar bevrijding
Bijdrage Rinus Noort
Charles Richard Evens

NUMMER 2 - 2025
JAARGANG 22

ATLANTIKWALL MUSEUM NOORDWIJK BUNKERPOST

COLUMN van de voorzitter

Beste vrijwilligers, donateurs en relaties,

Op 24 april jl. hadden we onze inmiddels traditionele avond met de vrijwilligers als start van het seizoen; dit keer in De Muze. Met een presentatie over het afgelopen jaar, overleg over kleine praktische zaken en grote plannen. Zoals altijd in een goede sfeer, en uiteraard afgesloten met een gezellige borrel.

Het is geweldig om deel uit te maken van zo'n club actieve en betrokken vrijwilligers!

Dit jaar 2025 was eigenlijk al vanaf januari heel goed begonnen. Door de opening van de noordgang konden onze vrijwilligers direct een vliegende start maken. Hierdoor hebben we al 2.000 bezoekers meer kunnen ontvangen dan vorig jaar rond deze tijd. Het is mooi om te zien hoe onze gastdames en -heren achter de balie, de gidsen en natuurlijk ook de planners dit allemaal weer

als vanouds in goede banen weten te leiden.

In het kader van 80 jaar vrijheid hebben wij op 5 mei een Vrijheidsmaaltijd georganiseerd. Het heeft de nodige inspanning gevergd, maar we hebben uiteindelijk een prachtig gezelschap bij elkaar gekregen. Twee kinderen van een Duitse soldaat die tijdens de oorlog gelegerd was in het bunkercomplex in Noordwijk.

Vier nazaten van omgekomen Engelse soldaten die zijn begraven op de algemene begraafplaats in Noordwijk. Twee kinderen van Engelandvaarders die vele honderden Joodse en niet-Joodse vluchtelingen hebben gered.

Daarbij waren tevens aanwezig de directeur van het Nationale Holocaustmuseum en de voorzitter van het Centraal Joods Overleg. Daarmee hebben wij aandacht gevraagd voor de bestrijding van het helaas toenemende antisemitisme.

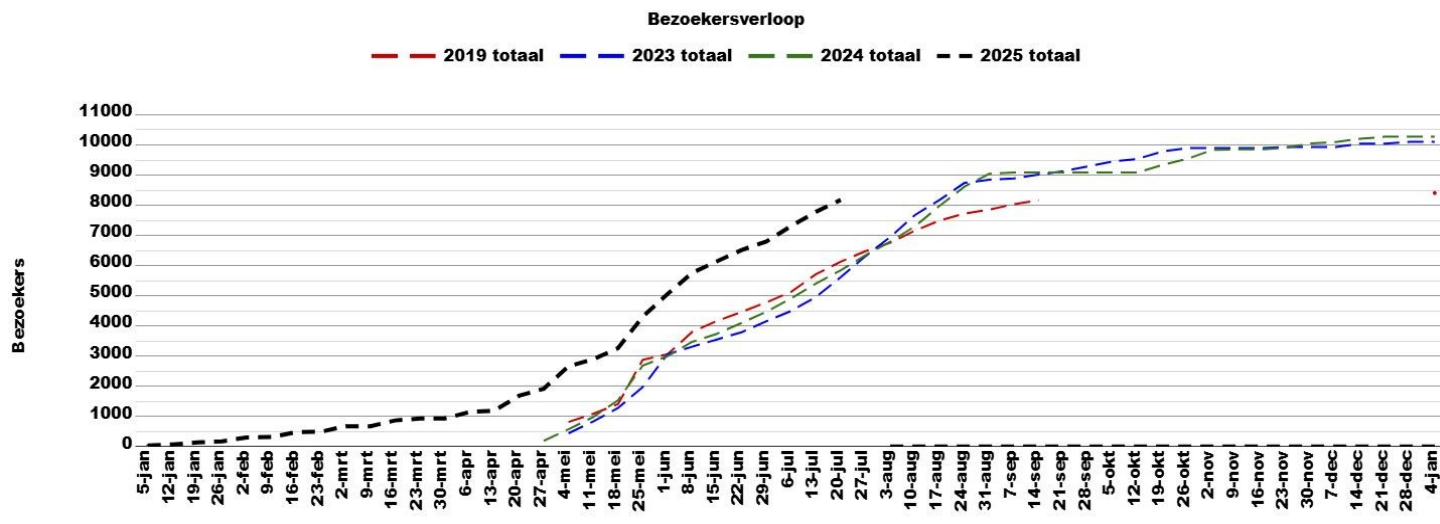
Na de rondleiding door ons museum hadden we tijdens de lunch een echt uniek samenzijn. Dat soms ook emotioneel was, maar zorgde voor verbroedering. Een mooie manier om onze vrijheid op 5 mei juist in ons bunkercomplex te vieren. Voor mij persoonlijk als voorzitter één van de hoogtepunten sinds de oprichting in 2001 van onze stichting! In deze Bunkerpost uitgebreid aandacht voor deze mooie bijeenkomst.

Victor Salman

Bezoekers aantallen *(Angelique / Jeroen v.d. Zalm)*

De eerste twee en halve maand van het zomerseizoen van dit jaar zijn weer achter de rug. Ondertussen hebben we 8177 bezoekers mogen ontvangen. Hiermee zijn we hard op weg naar de 10.000 bezoekers en in het najaar mogelijk zelfs daarboven.

Het verzoek of iedereen nog wil kijken of ze iets voor de lege plekken in het schema kunnen betekenen om deze mooie aantallen voort te kunnen zetten.

Vrijwilligersavond (Angelique)

Op 24 april hadden we een geslaagde vrijwilligersavond. Fijn dat jullie met velen aanwezig waren. In de bijlage de presentatie. Lees die nog eens rustig door, voor de update maar ook voor de tips. Als je nog een idee hebt, of wilt meedoen aan een voorgesteld idee, zoals 80 jaar bevrijding ... laat het ons weten !

In de presentatie hebben we ook een bijeenkomst aangekondigd over ons Masterplan.

Hierbij een Samenvatting van het concept Masterplan Nationaal Museum Atlantikwall.

Het Atlantikwall Museum Noordwijk heeft zich de afgelopen jaren ontwikkeld tot een onderscheidende parel onder de Atlantikwall musea. Het unieke complex met 12 bunkers en 500 meter gangenstelsel is stapsgewijs ontsloten. De ambitie is om door te groeien tot Nationaal Museum Atlantikwall. Dit masterplan beschrijft hoe het museum zijn unieke positie kan benutten om een toonaangevend nationaal belevings-centrum te worden over de Atlantikwall, een van de grootste militaire bouwwerken uit de moderne geschiedenis. Het museum in Noordwijk is uniek vanwege de authentiek bewaard gebleven kustbatterij.

Het museum kan daarnaast onderscheidend zijn ten opzichte van andere musea door de schaal, een brede nationale en internationale blik op de Atlantikwall (van militaire strategie tot de menselijke gevolgen), een eigentijdse bezoekerservaring met interactieve technieken, storytelling en presentaties die verschillende generaties aanspreken. Daarnaast kan het museum een verbindende schakel zijn binnen het Nederlandse Atlantikwall-erfgoed en actief doorverwijzen naar deze locaties. In het masterplan is de mogelijke ambitie, missie en visie beschreven van een nationaal museum, waarbij de nadruk ligt op het vertellen van een compleet verhaal van de Atlantikwall. Met als doel bij te dragen aan een beter begrip van de geschiedenis en haar relevantie voor het heden. Door het combineren van educatie en ervaring kan bewustwording worden gecreëerd over de waarde van vrijheid. Daarbij kan het museum een sterk verbindende en verwijzende rol spelen naar andere musea binnen de Atlantikwall, maar ook bijdragen om meer aandacht te genereren voor de Atlantikwall als geheel.

Persbericht over Vrijheidsmaaltijd

Vrijheidsmaaltijd in Atlantikwall Museum zorgt voor verbroedering.

Op 5 mei organiseerde het Atlantikwall Museum Noordwijk een vrijheidsmaaltijd in een van de bunkers. In het kader van 80 jaar vrijheid waren nazaten van Engelse en Duitse militairen, van Engelandvaarders en van Joodse slachtoffers bij elkaar gebracht. Het leidde soms tot speeches met emotie, maar vooral tot mooie momenten samen.

Naast gedeputeerde mevrouw Van Leeuwen van de provincie waren ook de directeur van het Nationaal Holocaust Museum en de voorzitter van het Centraal Joods Overleg aanwezig. Daarmee was er ook veel aandacht voor het toenemende antisemitisme.

Vrijheid vieren in een bunkercomplex

Het Noordwijkse museum werd begin dit jaar door de provincie Zuid-Holland gevraagd om een vrijheidsmaaltijd te organiseren. Vrijheid vieren in een bunkercomplex van de vroeger beruchte Atlantikwall van Nazi-Duitsland, in een setting van militair erfgoed. Dat is bijzonder. Maar tegelijk ook een heel mooi idee, omdat het Atlantikwall museum symbool staat voor oorlog én bevrijding.

Met steun van provincie en het V-fonds is deze uitdaging opgepakt. Na eerst een rondleiding door het enorme bunkercomplex gingen rond het middaguur 30 gasten aan tafel in de voormalige munitiebunker. Met nazaten van Engelandvaarders, van Engelse en Duitse soldaten, en van Joodse slachtoffers. Daarnaast waren een aantal scholieren uitgenodigd.

Nazaten van Engelse en Duitse militairen en Engelandvaarders

Speciaal was de aanwezigheid van twee kinderen van een Duitse soldaat die tijdens de oorlog gelegerd was in het bunkercomplex in Noordwijk. Na de oorlog trouwde hij met een meisje uit Sassenheim.

Beide kinderen waren speciaal voor deze vrijheidsmaaltijd uit Duitsland gekomen en overhandigden vice-voorzitter André van der Niet van het museum een boek over 'Batterie Noordwijk': "Als gebaar van verzoening, voor de vrede voor ons allen."

Via Arend Dubbelaar en Rinus Noort waren ook 4 Engelse gasten aanwezig die het graf op de begraafplaats in Noordwijk kwamen bezoeken van onder andere hun oom, een boordschutter van de Royal Air Force die boven de Noordzee was neergeschoten. "Dankzij hun dood leven wij hier al 80 jaar in vrijheid. Wij zijn ze veel verschuldigd!"

Jacques Noach vertelde over zijn vader, de bekende joodse Engelandvaarder Sally Noach. Hij heeft onderweg op zijn reis via de zuidelijke route in Lyon het leven gered van honderden Nederlandse vluchtelingen. In 1942 werd Sally Noach als een held ontvangen in Engeland.

Holocaust en antisemitisme

Voorzitter Victor Salman van het museum vroeg aandacht voor misschien wel de meest zwarte bladzijde van de Tweede Wereldoorlog, de Holocaust. Met 6 miljoen Joodse slachtoffers, waaronder meer dan 100.000 uit Nederland. Ook in Noordwijk zijn 20 dorpsgenoten afgevoerd en in de concentratiekampen vermoord waarmee de hele Joodse gemeenschap uit Noordwijk in één klap werd weggevaagd.

Salman stelde dat bij de deportaties teveel is weggekeken en meegewerkt; dat schept een verantwoordelijkheid voor ons allen. Desondanks zien we de laatste jaren een zeer forse toename van antisemitisme, met scheldpartijen, intimidatie en geweld tegen onze Joodse medeburgers.

“Daarom vinden wij het als oorlogsmuseum onze plicht om een statement te maken tegen deze toenemende Jodenhaat. We mogen de Joodse gemeenschap in Nederland niet opnieuw in de steek laten”.

Directeur van het Nationaal Holocaust Museum, prof. Emile Schrijver, en voorzitter Chanan Hertzberger van het Centraal Joods Overleg spraken uit dankbaar te zijn voor de uitgesproken steun tegen antisemitisme.

Zij ervaren dat voor hen vrijheid de laatste tijd niet meer vanzelfsprekend is, en riepen iedereen op om op te staan daar waar anderen proberen de vrijheid van de Joodse gemeenschap te beperken. Een oproep die met applaus werd ondersteund door alle aanwezigen.

80 jaar bevrijding 5 mei 1945 / 2025 (Redactie)

Naar aanleiding van 80 jaar bevrijding is er een Bevrijdingslunch georganiseerd in de munitiebunker voor max 30 gasten, waaronder:

- Nakomelingen van Oorlogsslachtoffers, Engelandvaarders, omgekomen Engelse militairen etc.
- Kinderen van een Duitse soldaat die bij ons gestationeerd was
- Scholieren, studenten,
- Gedeputeerde provincie ZH
- Vertegenwoordiger Gemeente Noordwijk
- Pers (landelijk)
- Bestuursleden

10.30 Ontvangst en korte rondleiding Atlantikwall Museum

12.00 Lunch met gesprek

13.30 Rondleiding Museum Engelandvaarders.

Bijdrage Rinus Noort

Na lang zoeken is het uiteindelijk gelukt om meerdere familieleden bij de herdenking in Noordwijk te krijgen van WW2 slachtoffers die begraven zijn op de Algemene Begraafplaats in Noordwijk.

Op 3 mei werd op de Algemene Begraafplaats van Noordwijk de as van de Canadese veteraan Roly Armitage bijgezet. Hiermee ging zijn laatste wens in vervulling. Daarvoor waren familieleden van Roly naar Noordwijk overgekomen.

Tijdens de dodenherdenking van 4 mei waren verschillende familieleden aanwezig van 2e Wereldoorlog slachtoffers.

Dit waren Mw. Christine Birni en haar zus, Mw. Mary Little die eer bewezen aan William Dickson, geboren op 24-10-1919 en overleden op 08-07-1940. Hij diende bij de Royal Naval Reserve, Patrol Service en was zeeman op de Trawler HMS Cayton Wyke.

Mr. Colin Simmons was overgekomen om eer te bewijzen aan Charles Alfred Evans, geboren op 07-01-1902 en overleden op 10-05-1940. Hij diende bij de Royal Navy en was 1^e matroos / zeeman op de HMS Whitshed.

Messrs Pete en Tom Dixon waren overgekomen voor Gordon Ernest Sheppard, geboren op 09-09-1921 en overleden op 20-06-1942. Hij was gestationeerd bij het 101 Squadron van Royal Air Force Volunteer Reserve en vloog met Wellington X3669 SR-H.

Eerder dit jaar was Andrew Keen, familielid van Frederick John Keen, geboren op 02-03-1909 en overleden op 20-06-1942 overgekomen om een bezoek te brengen aan diens graf.

Frederick John Keen vloog in hetzelfde vliegtuig als Gordon Ernest Sheppard. Beide zijn

hier op de begraafplaats begraven. Vroeg in de morgen was er ook nog een delegatie van het 603 Squadron en de Scottish Reserve Support Wing op bezoek om bij het graf van Nigel Howard Coupland Keable een krans neer te leggen. Zij zijn daarna weer vertrokken om een herdenking bij te wonen in Barendrecht.

In de ochtend van 4 mei zijn we naar de begraafplaats gegaan om samen met de leerlingen van de KC op Zee bloemen te leggen bij de oorlogsgraven van zowel de WW1 als de WW2 Slachtoffers. In de avond van 4 mei zijn we met de vier families naar de herdenking geweest bij het oorlogsmonument aan de Oude zeeweg. Mary Little heeft daar nog een gedicht voorgedragen. Alle vier de families hebben daar een bloemstuk neergelegd ter herdenking van de slachtoffers.

Op 5 mei ben ik met Pete en Tom gaan kijken naar de voertuigen die meereden in de Liberation Tour van 2025. Ik had geregeld dat ze mee konden rijden met een voertuig van deze rit. Na afloop van deze rit waren we uitgenodigd om deel te nemen aan de Vrijheidslunch in het Atlantikwall Museum Noordwijk. Ook Mary Little en haar zus Christine Birnie waren hierbij aanwezig. Zij hebben een rondleiding gehad in het bunkercomplex. Pete Dixon heeft nog een bedankwoord uitgesproken. Hierna zijn we met de hele groep naar het Engelandvaarders-museum gegaan. Ook daar kregen we een rondleiding. 's Avonds zijn we uit eten geweest en hebben teruggekeken op de afgelopen dagen. Alle Engelse gasten gaven te kennen graag als het kan volgend jaar terugkomen om weer hier de herdenking mee te maken.

==+=+=+=+=+=+=+=+=+=+=+=

Bloemen leggen bij de graven

Pete en Tom Dixon bedanken de eigenaren van het voertuig

Alle families bij elkaar

Charles Alfred Evans (1902–1940)

door Jaap Plokker m.m.v. Rinus Noort

Slot

Inhoud: Britse destructieteams aan de slag in het IJmond gebied

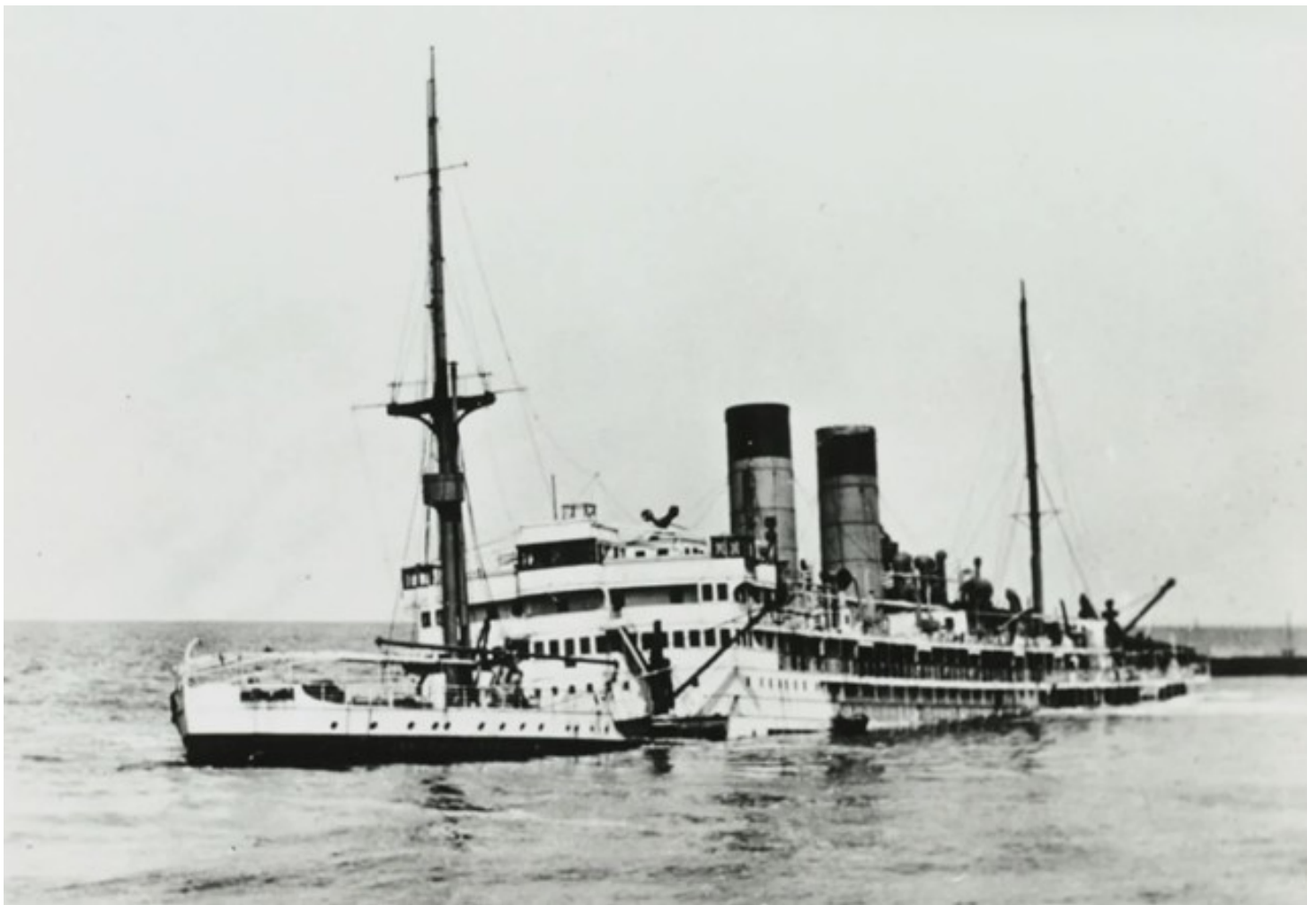
Terwijl wind en zeestroming het stoffelijk overschot van Charles Evans naar het Noordwijkse strand brachten begon in IJmuiden Commander Goodenough aan zijn opdracht.

Nadat de demolition party het schip had verlaten verliet HMS Whitshed de haven van IJmuiden om te gaan zoeken naar de overboord geslagen bemanningsleden. Ze keerde, nadat de duisternis was ingevallen, in de loop van de avond terug. Omdat ze aangemeerd in de haven een te gemakkelijk doelwit voor Duitse luchtaanvallen zou zijn kreeg de destroyer opdracht om buitengaats te blijven. Het is niet bekend of HMS Whitshed in het verdere verloop van de gebeurtenissen op 10-14 mei 1940 rond de haven van IJmuiden nog een rol van betekenis heeft gespeeld.

Captain Keeble's werk zit er op: Rookwolken van brandende olietanks boven de Singel en de Ronde Lutherse Kerk te Amsterdam

Intussen had Commander Goodenough zijn destructiegroep opgesplitst. Genisten van de Kent Engineers versterkt met manschappen van de Royal Navy zouden, onder leiding van Captain R. Keeble, met de trein naar Amsterdam vertrekken, richting de Petroleumhaven; een andere groep ging als eerste naar het terrein van de Hoogovens om te kijken of daar aangemeerde schepen ingezet konden worden om de toegang tot de haven van IJmuiden te blokkeren. Goodenough zelf betrok in IJmuiden zijn hoofdkwartier en hield een groep manschappen tot z'n eigen beschikking. Terwijl zijn mannen in het IJmondgebied bezig waren met het plaatsen van explosieven aan de met vernieling beoogde objecten, was Goodenough getuige en deelgenoot van wat er op 11 t/m 14 mei 1940 in IJmuiden gebeurde. Hij zag hoe schepen met vluchtelingen in de nacht de haven verlieten, sprong met zijn mannen bij om het inschepen van vluchtelingen vlot te laten verlopen, constateerde dat de Nederlandse goudvoorraad op diverse schepen naar een veiliger oord werd vervoerd en zag ook hoe uitvarende schepen door Duitse vliegtuigen werden aangevallen, waarbij de vliegtuigbemanningen uiteraard geen weet hadden van het feit dat zij soms hun bommen mikten op schepen met Duitse krijgsgevangen aan boord. Naast het bombarderen van uitvarende waren ook de aangemeerde schepen regelmatig doelwit voor Duitse luchtaanvallen. Verder dropten Duitse vliegtuigen, in hun poging het in- en uitvaren te beletten, mijnen in de havenmonding van IJmuiden; met soms het gewenste resultaat

Een van de laatste wapenfeiten van het Britse destructieteam van Commander Goodenough: het in eendrachtige samenwerking met manschappen van de Stelling van IJmuiden, o.l.v. kapitein-luitenant ter zee Hellingman, tot zinken brengen van het passagierschip J.P. Coen in de havenmond van IJmuiden, in de avond van 14 mei 1940.

Op het moment dat Goodenough's mannen in het IJmondgebied aan de slag gingen met het aanbrengen van explosieven en mogelijk in de veronderstelling leefden dat ze die direct konden laten klappen, was de opperbevelhebber van het Nederlandse leger, generaal H.G. Winkelman, nog lang niet van plan het sein te geven de aangebrachte springstof tot ontploffing te brengen. Hij wilde dit tot het laatste moment uitstellen.

Ook het Britse plan om de sluizen van IJmuiden onbruikbaar te maken door de sluisdeuren op te blazen kon geen genade vinden in de ogen van de Nederlanders. Toen kapitein-luitenant ter zee Cornelis Hellingman, marinecommandant van de Stelling IJmuiden, Goodenough er op wees welke catastrofale gevolgen dit zou hebben voor het achterland en de daar wonende burgers zagen de Britten af van dit voorplan en beperkten zij het onklaar maken van de zeesluizen door, onder meer, vitale bedieningsobjecten te vernielen.

De met burgers en Britse en Nederlandse militairen afgeladen havensleepboot Atjeh, met o.a. Commander Goodenough en kapitein-luitenant ter zee Hellingman aan boord, werd op 15 mei 1940 op de Noordzee opgemerkt door HMS Venomous.

Toen in de loop van 10 mei 1940 Captain Keeble met zijn 'engineers' in Amsterdam hun opwachting maakten werden ze niet direct aan het werk gezet, integendeel. Ze moesten constateren dat er bij het Nederlandse leger geen enkel urgentie bestond om installaties van aardoliemaatschappijen en olietanks in de Petroleumhaven en op overige locaties in het Amsterdamse havengebied te ondermijnen. Pas op zaterdagmiddag 11 mei kwam van hogerhand het groene licht dat Keeble en z'n mannen de explosieven konden gaan plaatsen. Dit verliep vervolgens geheel volgens plan.

In de ochtend van 14 mei 1940 ontving Commander Goodenough om 07.20 u. het bericht dat London bevel had gegeven te beginnen met het opblazen van de ondermijnde objecten. Als eerste nam hij contact op met Captain Keeble, in Amsterdam, en gaf hem opdracht Nederlandse toestemming te verkrijgen om de door zijn groep aangebrachte springstoffen te laten exploderen. Wanneer dat moment te lang zou duren moest hij na twee uur zelf het sein geven. Uiteindelijk ontving hij van de commandant van Amsterdam het groene licht en kon de 'demolition party' om half elf z'n destructieve werk beginnen. Om 13.00 u. waren alle explosieven op het Shell terrein tot ontploffing gebracht en om half drie stonden ook de olietanks aan de Petroleumhaven in lichterlaaie. De opdracht van Captain Keeble en z'n mannen zat er op. Zij keerden per auto terug naar IJmuiden en meldden zich later die middag bij Commander Goodenough.

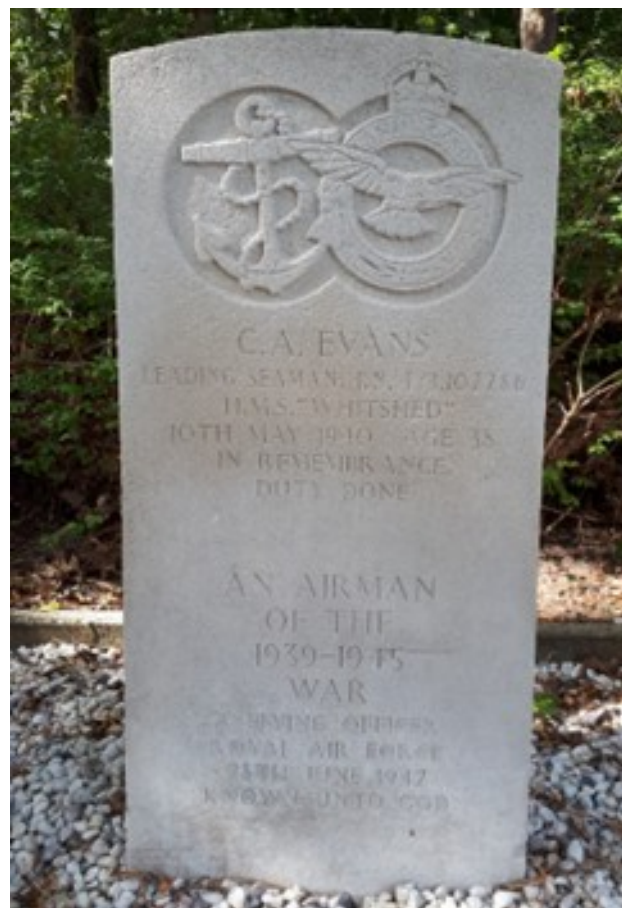
Toen in de loop van mei door de Duitsers in de Amsterdamse haven de balans werd opgemaakt moest geconstateerd worden dat van de olieopslagcapaciteit van 185.000 m³ op 10 mei 1940 er na de Nederlandse capitulatie nog 200 m³ beschikbaar was. Captain Keeble & Co. hadden hun werk grondig gedaan.

Groepsfoto aan boord van HMS Venomous, genomen op 15 mei 1940. Aangenomen wordt dat de groep voor het grootste deel bestaat uit de door HMS Venomous van havensleepbootje Atjeh opgepikte, uit IJmuiden ontsnapte, mannen van Goodenough's demolition party'en Nederlandse marineofficieren. Commander Goodenough is de marineofficier met verrekijker. Schuin rechts achter hem tussen Goodenough en de officier zonder pet, kapitein-luitenant ter zee Cornelis Hellingman, commandant van de Stelling van IJmuiden. De militairen met helm zijn genisten van de Kent Fortress Royal Engineers.

Ook in IJmuiden had het destructieteam niet stil gezeten. Ze hadden schepen uitgezocht om in de havenmondingen tot zinken te brengen waardoor de toegang tot de havens van IJmuiden en Amsterdam ernstig zou worden gehinderd. De daarvoor benodigde voorbereidingen werden getroffen. Ook werden op het sluizencomplex overal explosieven aangebracht die er voor moesten zorgen dat na detonatie het functioneren van de sluizen onmogelijk was geworden. Toen in de morgen van 14 mei 1940 Commander Goodenough de opdracht had gekregen met het destructiewerk te beginnen werden verschillende groepjes over de afzonderlijk op te blazen objecten verdeeld met de instructie stand by te staan om, bij het bevel daartoe, de explosieven tot ontploffing te brengen. Terwijl de evacuatie van burgers, militairen en krijgsgevangenen nog altijd doorging werd begonnen de toegang tot de haven van IJmuiden te blokkeren. In eendrachtige samenwerking met manschappen van de Stelling van IJmuiden werden grote en kleine schepen naar de havenmonding gesleept en tot zinken gebracht. Kleine gaten werden opgevuld met het laten zinken van, onder meer, vistrallers en mijnenvegers. Om 18.00 u. informeerde kapitein-luitenant ter zee Cornelis Hellingman, commandant van de Stelling IJmuiden, Commander Goodenough dat Nederland had gecapituleerd en om 19.00 u. alle wapens moesten worden neergelegd. Dit betekende ook het stoppen van de evacuaties en het vernielen van objecten. Goodenough en Hellingman besloten zich hiervan niets aan te trekken en de klus met hun mannen in IJmuiden af te maken, capitulatie of geen capitulatie. In de avond van 14 mei werd nog het nodige destructiewerk uitgevoerd en klonken nog enkele uren de klappen van exploderend springstof op het Hoogoventerrein, het sluizencomplex en op de tot zinken te brengen schepen in de havenmonding. Als één van de laatste klussen werd rond 20.30 u. begonnen het passagierschip Jan Pieterszoon Coen naar de havenmonding te slepen. Vervolgens werd ze op de juiste plek gemanoeuvreerd en tot zinken gebracht. Toen er nog een, naar Goodenough's zin, te groot gat in de havenmonding aanwezig was besloot hij de trawler, die hij had uitgekozen om de haven van IJmuiden te verlaten, op die plaats tot zinken te brengen, terwijl Hellingman het gat verder opvulde met het laten zinken van een mijnenveger. Toen zat de klus er op en was het tijd om te vertrekken. Het laatste deel van demolition party IJmuiden, inclusief Commander Goodenough, kapitein-luitenant Hellingman en voornamelijk Britse en Nederlandse marineofficieren, in totaal zeventig personen, vertrokken om kwart over elf met het veel te zwaar beladen havensleepbootje Atjeh, dat hen ook al van dienst was geweest bij het slepen van de J.P. Coen, uit de haven van IJmuiden. Zij werden in de loop van 15 mei 1940 op de Noordzee opgepikt door HMS 'Venomous' en in de haven van Dover afgezet.

Grafsteen op het graf van Charles Alfred Evans en een onbekende militair van de Royal Air Force op de Algemene Begraafplaats aan de Oude Zeeweg te Noordwijk

Epiloog

Colofon:

Stichting Atlantikwall
Museum Noordwijk

info@atlantikwall.nl

Bankgegevens:

Giro NL23INGB0009185700

Bank NL03RABO0146683110
t.n.v. St. Atlantikwall Museum te
Noordwijk

Bestuur:

Voorzitter: Victor Salman
Vice voorzitter: André v.d. Niet
Secretaris: Angelique Heus
Penningmeester: Joeri de Jong
Lid: Jeroen v.d. Zalm
Wapenbeheerder: Johan Gieske

Ereleden

Cor van Duin
Ruud Boot
Jan Heus

Lid van verdienste

Dirk Zweers
Toon van den Hoek
Rinus Noort
Johan Gieske
Riet Poerschke
Hans Poerschke
Marjolijn van der Jagt
Anton Haasnoot

Redactie Bunkerpost:

Anton Haasnoot

Redactieadres:

redactie@Atlantikwall.nl

Medewerkers:

Angelique Heus
Jeroen v.d. Zalm
Rinus Noort
Jaap Plokker
Gerty Haasnoot

Logo Bunkerpost:

Peter Wijnberger

Officieel logo

Marjolijn van der Jagt

Overname van teksten of afbeeldingen
uit deze nieuwsbrief is uitsluitend
toegestaan na verkregen schriftelijke
toestemming van de redactie en de
desbetreffende auteur.

Over de verdere activiteiten van HMS Whitshed, nadat zij het destructieteam van Commander Goodenough in IJmuiden had afgezet, is weinig bekend. Ze schijnt ook een rol te hebben gespeeld in de interventie van Britse eenheden in het Rijnmondgebied tijdens de oorlogsdagen en Britse troepen uit Hoek van Holland te hebben geëvacueerd. Zoals zo vele grote en kleine schepen heeft zij haar bijdrage geleverd tijdens de evacuatie van Britse en Franse militairen vanaf het Europese vasteland naar Engeland tijdens Operatie 'Dynamo' van 26 mei tot 4 juni 1940. HMS Whitshed heeft uiteindelijk de Tweede Wereldoorlog overleefd. In juni 1945 werd ze weer toegevoegd aan de reservevloot en in februari 1947 voor de sloop verkocht.

Op 14 mei 1940 gaf luitenant Valentgoed toestemming het in het lijkenhuisje op de Algemene Begraafplaats te Noordwijk opgebaarde stoffelijk overschot van Charles Alfred Evans te begraven. Diezelfde middag werd om 16.30 u., in het bijzijn van agent van politie H. van Venetiën en adjunct inspecteur A.A. Buijens als getuigen, Charles Alfred Evans door doodgraver Cor Passchier jr. ter aarde besteld, in Vak I, in graf nummer 9.

Op datzelfde moment waren in IJmuiden de Britse destructiegroep van Commander Googenough met de manschappen van de 'Stelling van IJmuiden' onder leiding van kapitein-luitenant ter zee Hellingman bezig de havenmond te blokkeren en voor de bediening en functionering van de zeesluizen vitale objecten op te blazen, stond Rotterdam in brand en beraadslaagde de Nederlandse legertop over een capitulatie, die enige tijd later, om 19.00 u., aan het Nederlandse volk zou worden bekendgemaakt.

Detail van de grafsteen op het graf van Charles Alfred Evans en een onbekende militair van de Royal Air Force op de Algemene Begraafplaats aan de Oude Zeeweg te Noordwijk.

Atlantikwall Museum Noordwijk